

Sygn. akt V Pz 6/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: **Sędzia SO Beata Łapińska**

Sędziowie: **SO Agnieszka Leżańska**

SR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant: asyst. sędz. Ewelina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko P. P.

o sprostowanie protokołu powypadkowego

w przedmiocie umorzenia postępowania

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w Radomsku z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt IV P 15/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 stycznia 2013 roku, skierowanym przeciwko P. P., powód S. S. wniósł o sprostowanie protokołu powypadkowego z dnia 5 września 2011 roku. Na rozprawie w dniu 19 listopada 2013 roku pełnomocnik powoda adw. M. B. wniosła o zawieszenie postępowania w sprawie, do powyższego wniosku przyłączył się pełnomocnik pozwanego radca prawny G. T..

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 roku, Sąd Rejonowy w Radomsku zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 178 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Radomsku umorzył postępowanie w sprawie, wobec upływu jednego roku od daty zawieszenia postępowania i braku wniosku o jego podjęcie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód S. S..

W uzasadnieniu zażalenia wskazał, iż w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zawieszenia postępowania, a ponadto jego umorzenie jest niczym innym, jak pozbawieniem go możliwości obrony swych praw. W ocenie powoda,

kierowanie się przez Sąd nadmiernym formalizmem jest dla niego krzywdzące. Wskazując na powyższe, wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zazalenie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jak również z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. Podstawą do umorzenia zawieszonego postępowania jest więc brak wniosku o jego podjęcie i upływ czasu, przy czym powyższe warunki muszą być one spełnione kumulatywnie. Umorzenie postępowania jest swego rodzaju negatywną sankcją, z którą powinna spotkać się pasywna postawa strony inicjującej spór sądowy, która nie wykazuje jakiegokolwiek aktywności i nie jest zainteresowania losem zawieszonego postępowania.

W przedmiotowej sprawie postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie zostało wydane na zgodny wniosek stron, reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników (adwokata oraz radcę prawnego), a więc osoby znające przepisy prawa, w tym reguły rządzące się instytucją zawieszenia postępowania sądowego. W tej sytuacji, podnoszenie przez skarżącego zarzutu, iż było ono wydane bezpodstawnie, jest niezasadne.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż bierność stron, w zakresie zgłoszenia wniosku o podjęcie postępowania w sprawie w ciągu roku od jego zawieszenia, słusznie spotkała się z przewidzianą przepisami prawa sankcją w postaci umorzenia postępowania w sprawie.

Dlatego też, mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.